

Zasobnik SPPU-22-01

strzelecki

Zasobnik strzelecki SPPU-22-01 kalibru 23 mm

Historia konstrukcji

Zasobnik strzelecki SPPU-22-01 został skonstruowany w połowie lat siedemdziesiątych.

Jest urządzeniem automatycznym, sterowanym przy pomocy komputera pokładowego samolotu. Całkowita masa wraz z pełnym kompletem amunicji sięga 290 kg. Dane do komputera odnośnie warunków strzelania (zakresy planowanych wysokości i prędkości) trzeba wprowadzić jeszcze przed lotem. We wnętrzu zasobnika zamontowane zostało dwulufowe działko GSz-23, umieszczone na ruchomej lawecie, dzięki czemu – od poziomu (strzelanie do celu na wprost) – może być płynnie wychylane w dół o kąt maksymalny -23 stopnie. Pod tylnym stożkiem mieści się elektryczny układ sterowania zaś w drugim od końca module, pojemnik na 260 nabojów (23mm x 155mm). Cały zasobnik może być podwieszany zarówno lufami do przodu jak i do tyłu. Skonstruowany dla samolotu Suchoj Su-22 (w Związku Radzieckim był używany pod oznaczeniem Su-17) różnych odmian, mógł być przenoszony w ilości czterech sztuk. Można podwieszać dwie sztuki pod skrzydłami na skrajnych belkach, zamiast zbiorników paliwa i dwie pod kadłubem – wszystkie zwrócone lufami do przodu lub parami – dwie do przodu zaś dwie odwrotnie, lufami do tyłu. Możliwość ruchu działek w pionie daje większą skuteczność – samolot zbliżając się do celu na małej wysokości i kontynuując lot poziomy, mógł stale ostrzeliwać jeden cel. Gdy mijał cel i oddalał się od niego, zadanie kontynuacji ostrzału przejmowały działka w zasobnikach obróconych lufami do tyłu, co mogło być dla przeciwnika bardzo zaskakującą sytuacją.

Zasobniki strzeleckie to broń szeroko rozpowszechniona praktycznie we wszystkich armiach. Zaczęto konstruować je około połowy lat 60.-tych, gdy okazało się, iż idea uzbrojenia samolotu tylko w kierowane pociski rakietowe i pozbycie się integralnie zamontowanego w płatowcu uzbrojenia strzeleckiego, jest błędna. Ich podstawową zaletą jest uniwersalność użycia oraz możliwość uzbrojenia samolotu zależnie od planowanej misji, zwiększając zdecydowanie siłę ognia artyleryjskiego, jeśli zachodzi taka potrzeba.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Długość: 3790 mm (w tym w kolejności konstrukcyjnej: stożek przedni – 620 mm, przedział łuku ogniów – 500 mm, przedział montażu działka i rękawów amunicyjnych – 1060 mm, przedział łuku amunicyjnego – 900 mm, stożek tylny – 710 mm)
- średnica: 400 mm
- masa maksymalna: 290kg
- Zapas amunicji: 260 sztuk nabojów (23x155mm) do działka GSz-23
- Zasilanie: taśmowe
- Szybkostrzelność teoretyczna: 3000-3400 strz./min.
- Prędkość początkowa wystrzelonego pocisku: 715 strz./min.

Bibliografia

1. Drzonów, Lubuskie Muzeum Wojskowe
2. Kraków, Muzeum Lotnictwa Polskiego
3. <https://www.valka.cz/S0V-SPPU-22-01-kanonove-pouzdro-t10966>